

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, iż nie sporządzając, a w każdym razie nie przekazując Komisji sprawozdania przewidzianego w art. 9 dyrektywy 1999/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. odnoszącej się do dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa i emisjach CO₂ w odniesieniu do obrotu nowymi samochodami osobowymi⁽¹⁾, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 9 rzeczony dyrektywy.
- Obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wielkie Księstwo Luksemburga było zobowiązane przekazać Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r. sprawozdanie o skuteczności wdrażania przepisów dyrektywy za okres od 18 stycznia 2001 r. do 31 grudnia 2002 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2000 L 12, str. 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles w dniu 4 maja 2006 r. w sprawie Raffinerie tirlémontoise SA przeciwko Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Sprawa C-200/06)

(2006/C 165/28)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Raffinerie tirlémontoise SA

Strona pozwana: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Komisji nr 314/2002⁽¹⁾ przewiduje, przy obliczaniu opłat produkcyjnych, wyłączenie potrzeb finansowania ilości cukru zawartej w produktach przetworzonych wyeksportowanych bez refundacji wywozowej? Czy rozporządzenie to jest nieważne z powodu naruszenia art. 15 rozporządzenia Rady nr 1260/2001 w sprawie

wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽²⁾ oraz zasady proporcjonalności i niedyskryminacji?

- 2) Czy rozporządzenia Komisji nr 1775/2004⁽³⁾, nr 1762/2003⁽⁴⁾, nr 1837/2002⁽⁵⁾, nr 1993/2001⁽⁶⁾ i nr 2267/2000⁽⁷⁾ określają opłatę produkcyjną od cukru obliczaną na podstawie średniej straty na tonę podlegającej wywozowi, nie uwzględniając ilości wyeksportowanych bez refundacji, podczas gdy ilości te są wliczane do sumy całkowitej ustalonej w celu oszacowania całościowej straty podlegającej finansowaniu. Czy rozporządzenia te są nieważne z powodu naruszenia rozporządzenia Komisji nr 314/2002, art. 15 rozporządzenia Rady nr 1260/2001 i zasady proporcjonalności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru (Dz.U. L 50, str. 40)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178, str. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1775/2004 z dnia 14 października 2004 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2003/2004 (Dz.U. L 316, str. 64)

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1762/2003 z dnia 7 października 2003 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2002/2003 (Dz.U. L 254, str. 4) [tłumaczenie nieoficjalne]

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1837/2002 z dnia 15 października 2002 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych jak również wymiar składki uzupełniającej dla sektora cukru na rok gospodarczy 2001/2002 (Dz.U. L 278, str. 13), [tłumaczenie nieoficjalne]

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1993/2001 z dnia 11 października 2001 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2000/2001 (Dz.U. L 271, str. 15), [tłumaczenie nieoficjalne]

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2267/2000 z dnia 12 października 2000 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych jak również wymiar składki uzupełniającej dla sektora cukru na rok gospodarczy 1999/2000 (Dz.U. L 259, str. 29) [tłumaczenie nieoficjalne]

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-201/06)

(2006/C 165/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że wymagając, by środek ochrony roślin będący przedmiotem importu równoległego miał to samo pochodzenie co produkt odniesienia, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 traktatu WE;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Udzielenie i utrzymanie pozwolenia na import równoległy środków ochrony roślin pochodzących z innego państwa członkowskiego, gdzie są one legalnie wprowadzone do obrotu, jest we Francji uzależnione od tego, by środek ochrony roślin będący przedmiotem importu równoległego i produkt odniesienia miały to samo pochodzenie.

Skutkuje to ograniczeniem swobodnego przepływu środków ochrony roślin, które jest niezgodne z art. 28 traktatu WE, nie jest uzasadnione względami ochrony zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub ochrony środowiska, i nie jest proporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii**(Sprawa C-205/06)**

(2006/C 165/30)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie stosując wszelkich właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności dotyczących postanowień w przedmiocie transferów znajdujących się w dwustronnych umowach zawartych z Koreą, Zielonym Przylądkiem, Chinami, Malezją, Federacją Rosyjską i Turcją dotyczących inwestycji, Republika Austrii nie wykonała obowiązków, które na niej ciążyą na mocy art. 307 ust. 2 traktatu WE
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 307 traktatu WE zobowiązuje państwa członkowskie do zastosowania wszelkich właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności z traktatem WE stwierdzonych w umowach zawartych przed dniem 1 stycznia 1958 r. lub przed datą ich przystąpienia do Wspólnot Europejskich.

Komisja uważa, że postanowienia dotyczące swobodnego przepływu płatności związanych z inwestycjami wykonanymi w ramach umów dwustronnych dotyczących inwestycji zawartych z Koreą, Zielonym Przylądkiem, Chinami, Malezją, Federacją Rosyjską i Turcją są niezgodne z traktatem WE. Postanowienia te nie pozwalają bowiem Republice Austrii na zastosowanie restrykcji w przepływie kapitałów i płatności przyjętych przez Radę Unii Europejskiej w oparciu o art. 57 ust. 2, art. 59 i 60 ust. 1 traktatu WE.

Argument rządu austriackiego, zgodnie z którym umowy te nie przesądzą o jego zachowaniu przy głosowaniu w Radzie, jest bez znaczenia. Jedynie istotnym problemem jest to, czy w niniejszym przypadku Republika Austrii jest w stanie zgodnie ze swymi zobowiązaniami międzynarodowymi wprowadzić w życie restrykcje. Nie jest tak na mocy postanowień umów dotyczących inwestycji, o których mowa, zawartych przez Austrię. Z tego samego powodu argument, zgodnie z którym Austria sama nie może zablokować podjęcia przez Radę decyzji podejmowanych kwalifikowaną większością nie przesądza sprawy.

Ponieważ występuje w tym przypadku niezgodność z traktatem WE, Austria ma obowiązek zastosowania odpowiednich środków dla usunięcia tej niezgodności. Jeśli nie dysponuje innymi środkami, może być zobowiązana — w oparciu o orzecznictwo Trybunału — do rozwiązania takiej umowy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Ítéltábla (Węgry) w dniu 5 maja 2006 r. — Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt.**(Sprawa C-210/06)**

(2006/C 165/31)

*Język postępowania: węgierski***Sąd krajowy**

Szegedi Ítéltábla .